

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrzne (znaki towarowe i wzory), Société Elmar Wolf

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi o:

- 1) uchylenie wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 22 maja 2012 r. w sprawie T-570/10 i wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie, oraz
- 2) zasądzenie, że OHIM i interwenient powinni pokryć własne koszty oraz kosztów poniesione przez wnoszącą odwołanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie wskazuje, że zgodnie z wyrokiem Trybunału z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie C-252/07 Intel Corporation (Zb.Orz. s. I-8823) dowód na okoliczność, że późniejszy znak towarowy działa lub może działać na szkodę odróżniającego charakteru wcześniejszego znaku towarowego wymaga wykazania rynkowego zachowania przeciętnego konsumenta towarów lub usług, dla których wcześniejszy znak towarowy jest zarejestrowany, będącej konsekwencją używania późniejszego znaku towarowego lub dużego prawdopodobieństwa, że taka zmiana nastąpi w przyszłości. Sąd popełnił błąd, nie wymagając przedstawienia takiego dowodu, i uznając, że jest wystarczy jedynie, by została osłabiona zdolność wcześniejszego znaku towarowego do identyfikowania towarów lub usług, dla których został zarejestrowany i jest używany, jako pochodzących od właściciela tego znaku towarowego, ponieważ używanie późniejszego znaku towarowego prowadzi do rozmycia tożsamości znaku wcześniejszego i jego oddziaływania na odbiorców.

Odwołanie od postanowienia Sądu wydanego w dniu 18 czerwca 2012 r. w sprawie T-203/11 Transports Schiocchet — Excursions przeciwko Radzie i Komisji, wniesione w dniu 28 sierpnia 2012 r. przez Transports Schiocchet — Excursions

(Sprawa C-397/12 P)

(2012/C 331/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Transports Schiocchet — Excursions (przedstawiciel: adwokat E Deshoulières)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej, Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości postanowienia o niedopuszczalności skargi wydanego przez Sąd Unii Europejskiej w dniu 18 czerwca 2012 r. w sprawie T-203/11;

- uwzględnienie żądań podniesionych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji, a mianowicie:

- nakazanie Radzie Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej solidarnego naprawienia SARL Transport Schiocchet — Excursions wyrządzonej mu szkody majątkowej w wysokości 8 372 483 EUR;

- orzeczenie, że zasądzone w ten sposób kwoty będą zawierały odsetki ustawowe liczone od dnia wniesienia do Komisji Europejskiej wstępnej skargi o odszkodowanie;

- obciążenie Rady Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej poniesionymi przez wnoszącego odwołanie kosztami postępowania, na podstawie art. 69 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie podnosi cztery zarzuty przeciwko postanowieniu Sądu, którym Sąd oddalił jako oczywiście pozbawione jakiegokolwiek podstawy prawnej żądanie naprawienia poniesionej szkody.

Po pierwsze, wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi, że orzekł w przedmiocie wagi niezgodnego z prawem działania popełnionego przez organy Unii, podczas gdy zwykle naruszenie normy wyższego rzędu byłoby wystarczające do wykazania niezgodnego z prawem działania instytucji Unii oraz że Sąd, w ramach badania dopuszczalności skargi, może orzekać tylko w przedmiocie oczywistego braku niezgodnego z prawem działania a nie w przedmiocie wagi niezgodnego z prawem działania.

Po drugie, wnoszący odwołanie podnosi, że Sąd nie odpowiedział na wszystkie przedstawione argumenty. W szczególności Sąd nie uwzględnił tego, że rozporządzenie nr 684/92⁽¹⁾ nie wprowadziło żadnej sankcji wobec państw członkowskich, które nie przestrzegają procedury wydawania zezwoleń ustanowionej tym rozporządzeniem.

Po trzecie, wnoszący odwołanie zaskarżył orzeczenie Sądu, w drodze którego Sąd uznał, że przysługujące wnoszącemu odwołanie prawo do skutecznej skargi zostało zachowane w ramach systemu ustanowionego w drodze rozporządzenia nr 684/92.

Wreszcie wnoszący odwołanie zarzuca Sądowi, że nie uznał w orzeczeniu odpowiedzialności Komisji, uwzględniając jej zwinioną beczynność. Zdaniem wnoszącego odwołanie Komisja ani nie sporządziła sprawozdania monitorującego przewidzianego przez rozporządzenie nr 684/92, ani nie uwzględniła sytuacji gospodarczej podmiotów gospodarczych, naruszając art. 94 TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 684/92 z dnia 16 marca 1992 r. w sprawie wspólnych zasad międzynarodowego przewozu osób autokarem i autobusem (Dz.U. L 74, s. 1)